

וְלִמְנוּחֵי יָמֵינוּ יִשְׁעֵיךָ יְהוָה יִצְדָּק
 וְיִחַדֵּשׁ כְּבוֹדֵךָ אֱלֹהֵינוּ
 וְיִשְׁמַר עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 וְיִשְׁמַר אֶתְּנוּסָתְךָ
 וְיִשְׁמַר אֶתְּנוּסָתְךָ
 כַּסִּיף. אִלֵּיךְ כַּסְּלוֹ הַחַמְשִׁיט

① אשר

ויריעותי, ומביא כ"ק מ"ח אדמו"ר במאמר ד"ה ה': (שכונגטרס דורשי
 חתונה תרפ"ט) את מאמר הז'ר פפרשת תרומה, שמבאר שם כל השבע ברכות
 בפריעת, ואמר שם בנוגע לברכה השביעית שהיא כוללת את כל הברכות.
 שביעאה איתא משיב כולא, והיא שביעאה מתברכא כולא ודאי כליא דעשר
 אמירו, בגין דדא כליא ומהא, ועל דא כליא בהאי י' זיני דחדוה כ"ל, ומבאר
 בהמאמר שכלא דעשר אמירו כולל עשרת הדברות (יעלא) ועשרה מאמרות (מתא)
 ולהיות שברכה זו היא כליא דעשר אמירו, לכן יש בה עשרה לשונות של שמחה
 (מלבד התיבות חתן וכלה), שה"ע השמחה בכל ספירה פפרט, ושע"ז דוקא הספירות
 הן בשלמותן, כמוהן מהמבואר בפ"ט: עה"פ: אם הבנים שמחה, וממשיך בזה שם,*
 (הובא בהמאמר שם) בענין ברכה השביעית, זכאיז אינו ישראל דאנון זכו לחתא
 כגונא דלעילא, והיינו שברכה זו היא גם) שבה והזאה למב"ה על זה שישיראל
 ע"י עבודתם מבררים ומזככים את המטה (לחתא) שיהי כגונא דלעילא, ועייני
 ממשככים גילוי אוא"ס כ"ה גם בשלמות העליונים (לעילא).

② וביאור הענין

(וגם השייכות דענין זכו לחתא כגונא דלעילא לענין חתן
 וכלה, הוא, דכל הענינים שלמטה משתלשלים מעינים למעלה
 ובלשון התנאים שנתשלשלו מהן, וכן הוא בתמו וכלה (שלמטה), שהם משתלשלים
 מחתן וכלה שלמעלה, המב"ה ולמטה ישראל, וכמבואר במדרשי חז"ל, שחתן וכלה
 האמורים בש"ש קאי על הקב"ה וכנסת ישראל, וכמדרשיליט בינים חתונתו"י זה מתן
 תורה, דמ"ע הו"ע הנישואין דהקב"ה וכנסת ישראל, וי"ל שוזה"ע וטוב לך משמח

- 1) נוסח ברכה ז' דברכות נישואין.
- 2) שאמר בג', י"ד כסלו פ"ט, חתונה למדי"ט.
- 3) קונטרס ב' — נדפס בסוד"מ קונטרסים ח"א, והו"ל עה"פ ז"ע (כשנת משל"ט) בקונטרס בפ"ע. —
ראה חו"מ שם שם כ"א, ב ואילן.
- 4) ז'ר ח"ב קסט, ב.
- 5) ד"ה שמה תשמח תרבי' בתחלתו (סוד"מ תרנ"ז) ע קעג ואילן, המשך תרס"ז סי' חקפא ואילן.
- 6) חתולים קעג, ט.
- 7) ראה ד"ה כל הנהגה תרפ"ט (והוא המשך לד"ה אשר ברא הג"ל) פ"א"ב (סוד"מ קונטרסים שם כ"א
סעי'ב ואילן).
- 8) ריש פ"ג.
- 9) ראה ד"ה כל הנהגה הג"ל פ"א (מאבודותם ברכת נשואין ופירושו), וד"ה גם כד"ה אשר ברא תרל"ד
(סוד"מ תרל"ד ע' סוד"מ, תרד"צ פ"ה (סוד"מ תרד"צ סי' קפא).
- 10) תענית כ"ב (במשנה) ועד"ז בפר"ש עה"פ שה"ש ג', א. — הובא גם כד"ה אשר ברא תרפ"ט תר"ל
פ"ג (סוד"מ קונטרסים שם כ"א, א), ד"ה זה תרל"ד ותרצ"ט שם וראה לקרות שה"ש בתחלתו, ובכ"ת.
11) שה"ש שם.

פתח דבר

לקראת יום הבהיר י"ד כסלו הנביא יום נישואי כ"ק אדמו"ר שליט"א
 עם הרבנית הצדקנית מרת חי' מושקא נ"ע זי"ע (בשנת תרפ"ט) — הגנו
 מוציאים לאור את המאמר ד"ה אשר ברא שישו ושמחה כ"י, שאמר כ"ק
 אדמו"ר שליט"א בהתנועות דאר ליי"ד כסלו היתשליט — שנת היובל
 להתחנה.

המאמר מיוסד על ד"ה זה שנאמר עיי' כ"ק אדמו"ר מהר"רי"ע נ"ע ביי"ד
 כסלו תרפ"ט בעת החתונה.

מערכת „אוצר החסידים"

מוציאים פ' ויצא שנת החדש"ג (ה' תת"ס שנת ט"ס)
 מאת"ס שנה להולדת כ"ק אדמו"ר תוסת צדק,
 שנת הארבעים לנשיאת כ"ק אדמו"ר שליט"א,
 ברוקליו, ג. י.

את העולם, עדין הוא לארד, שעבודת האדם בעיני העולם שנוברא בהעשרה מאמרות מליך דהדיזשא פולעה בעשרת הדברות ושלכן יש פירוש²⁸ במאמר הזור ער"פ עשרה עשרה גו, שעשרה מאמרות הם גבוהים מעשרות הדברות. ושל שרוא ע"פ המבואר באגדה²⁹ שביור הלכה בתורה, הוא ע"י נשמה בגוף דוקא, ולכן באים העליונים לשמוע חידושי תורה מהתמונים (כמלך³⁰ ער"פ³¹ חכמים מקשיבים לקולד). ועד שהקב"ה אומר למלאכי השרת, ל' מה אתם שואלים אני ואתם נלך אצל כ"ד של מטה³².

ועד"ז הוא גם בחמו וכלה, דעם היות שהחמו וכלה שלמטה משתללים מבחי חמו וכלה שלמעלה, שענינם בספרות הוא ז"א ומלכות³³, ולמעלה יותר קוב"ה ושכינה"י (חמו וכלה) ה"ע אוא"ס שלפני הצמצום והקו כמבואר בארוכה בדרושי כ"ק אדמו"ר מה"ש³⁴, ועד שהענין דקוב"ה ושכינה"י הוא גם לפני הצמצום³⁵, ע"י העבודה למטה דוקא, ובפרטיות ע"י שמתח חמו וכלה שלמטה) ממשכבים תוספת אור בחמו וכלה שלמעלה גם כמו שהם בשרשם הראשון לפני הצמצום. וע"ד שע"י עסק התורה והמצוות שלמטה דוקא, נעשה יחוד קוב"ה ושכינה"י³⁶ כמבואר בתניא³⁷, גם כמו שהם למעלה מעלה.

5) ומלוייק בהמאמר³⁸ למה מקיים ששון ושמוחה לפני חמו וכלה, והרי השמוחה (שכבוכה"ה) היא מה שמשמחים את החמו ואח"כ הכלה וכמאמר³⁹ כיצד מקוויין לפני הכלה, גם אינו מוכיח מ"ש אשר ברא כי חמו וכלה, דכיון שהתחלת חמו

- (28) יונבא באהרית תשא עי איתמא, וראא גם מאמרי אדוואמ"צ דבניא זיא עי רפ. ושני.
- (29) סכיז קמא, ב ואילד.
- (30) שהשי"ר פ"ח, יג.
- (31) שהשי"ר, יג.
- (32) דברי פ"ג, יד.
- (33) ראה גם ד"ה שמת הששון תרניז עי 90. שם עי 105 ואילד (סד"מ תרניז עי רטו. שם עי רפס ואילד). ובני"ט.
- (34) המשר וככה תרליז פ"ז (עי ל').
- (35) המשך תרסיז עי תק"ז.
- (36) שלכו אימרים לפני כל מצוה לשם יחוד קוב"ה ושכינה"י — כ"ה בלקיחת ר"ת גה ג. ובכ"מ, וראא בפ"ח עי 1 (שער הומויות) ספ"ה. וראא עיד בהנסמן בסד"מ מליקט חי"ב עי פפ ועידה 60.
- (37) פמ"א, נו, ב.
- (38) ד"ה אשר ברא תרפי"ט תג"ל בתחלתו (סד"מ קונטרסים שם כב, רע"א). שם פ"ג (סד"מ שם כב, ריע"א). וכ"ה גם בד"ה זה תרפי"ט פ"א (סד"מ תרפי"ט עי פקד).
- (39) בתובת מ"ג סעי"ב.
- (40) ד"ה אשר ברא תרפי"ט פ"ג שם. ד"ה זה תרליז (סד"מ תרליז עי טו). תרפי"ט פ"ה (ס"ע קפי ואילד).

10) ומה שאנו אומרים לשם יחוד רק פנים אחת קודם התפלה הוא לפי שאמרתה זו היא פשוטה נמשכות על כל היות — ד"ה שמת הששון תרניז עי 25 (סד"מ תרניז עי קצות, סד"מ נספ"ת עי תקי"ז, ועוד.

תמידי¹², כי בכל יום יום יש הענין (מ"מ) כמו שאומרים בכריכת התורה (שמברכים בכל יום) נזות התורה לשון הוה¹³, ויצד שבכל יום כל הקורא ושונה התפ"ה קורא ושונה כנגדו¹⁴, ומבאר אדמו"ר הזק"ן¹⁵ דזה שהקב"ה קורא ושונה כנגדו הוא ממש כמו שה"י בשעת מ"ת בפעם הראשונה. שלכן אמרו¹⁶ (בננוג להלכה בפועל) מה להלך באימה ובידאה וברחת ובייע אף כאן באימה ובידאה וברחת ובייע. ובפרט לפי המבואר¹⁷ ש"י לשונות אלו (אימה ויראה רח"ו וי"ע) הם כנגד ד' האחתיות דשם ה"י, שבמ"ת ה"י הגילוי דשם ה"י לכ"א מישאל¹⁸, ויגלי זה הוא גם בעסק התורה עכשיו.

והנה ע"י עסק התורה פועלים גם בהעולם שיהי כלי לאלקות. דע"י שהתורה נסעה וירדה כו' ע"ד שנתחלשה בדברים גשמיים, ככדי שיוכל האדם לתפוס אותה במחשבה דיבור ומעשה שלי¹⁹, הנה ע"י ממשיכים גם בהעולם. דהנה ידוע²⁰ שעשרה מאמרות שבהם נברא העולם²¹ הם מכוונים כנגד עשרת הדברות כדאיתא בזה"ל ער"פ²² עשרה חכ"ה בשקל הקודש, ולכן ע"י עסק התורה (עשרת הדברות) פועלים בהעשרה מאמרות שגם הם יהיו בשקל הקודש²⁴.

4) ויש לומר, דזה שעשרה מאמרות ועשרת הדברות שקולים זה כנגד זה, הנונה בזה היא גם שכל אחד פועל בהשני, דכמו שעשרת הדברות פועלים (כנ"ל) בהעשרה מאמרות, וכמאמר²⁵ אסחכל באריתא וברא עלמא, שריאת העולם הוא ע"י העשרה מאמרות כמו שהם בתורה²⁶, שירדו אח"כ בכ"ה מליך דהדיזשא²⁷ לזהות

- (12) משלי טו, טו. ולהערך מפתחין קי, סעי"ב.
- (13) של"ה כ"ה א. לקיחת תוריע כ"ג, א. חו"ח יחוד שבהערה 15. ובני"ט.
- (14) ראה דודאיך פ"ח, ל"ג איכה רמו תחילת.
- (15) תר"א תורד טו, ב. וראה גם תר"א ויצא כא, ב. שם כ"ב, ב. וראה גם תר"ח יחוד ש"ע, ב. ואילד. וראא כ"ה, סעי"ג ואילד. ובכ"מ.
- (16) ברכות כ"ב א.
- (17) לכתוב תשי"ט לאר"יז"ל מ"ס מו"ק. וראת לקראש תר"ח עי 258 ועידה 2.
- (18) ראה מארובת לקיחת ר"פ ראה ובכ"מ.
- (19) תניא פ"ד ת"ז, ב.
- (20) ד"ה וכל כבוד תרפי"ט (בכונטרס דרושי חתונה תר"ל) פ"ג (סד"מ קונטרסים שם ג' ב ואילד). ד"ה שלום רב והתש"ד פ"ז (סד"מ הוהשי"ד עי 75 ואילד). ועיד. וראה גם מאמרי אדוואמ"צ שבהערה 28. וש"נ.
- (21) אבות פ"ה מ"א. והר שההערה הבאה.
- (22) ח"ג י"א, ב. ואילד.
- (23) נשא ג' פ.
- (24) ראה ד"ה וכל וכל בנר שם רפ"ג: ושנותה בשקל התורשי.
- (25) חו"ח קס"א, א"ב.
- (26) ראה חו"ח שם, סעי"א. שהבונה ב. אסחכל באריתא. היא לעשרה מאמרות שבתורה. ולהערך משער יחוד והאמרות ספי"א, דזה שהעש"ל, ל"ש בהם כח וחיות לברא יש מאין כ"ה. הוא מפני שהם עשרה מאמרות שבתורה, ואריתא וקפי"ה כולא חו"ח.
- (27) חו"ח קמ"ג, ב. וראה לקיחת אורי כ"ה, ד.

11) ומה שאנו אומרים לשם יחוד רק פנים אחת קודם התפלה הוא לפי שאמרתה זו היא פשוטה נמשכות על כל היות — ד"ה שמת הששון תרניז עי 25 (סד"מ תרניז עי קצות, סד"מ נספ"ת עי תקי"ז, ועוד.

שמבאר אדמ"ר הצ"צ ברשימותיו לתהלה⁵⁵ עה"פ⁵⁶ א-ל אלקים הוי' דיבר ויקרא ארץ, ששמות אלה ישנם גם לפני הצמצום, א-ל (חסד) מורה על התחלה גילוי הארץ (מה שהי' ממלא מקום החללה⁵⁷). ולכן שם א-ל קודם לשם אלקים, כי תחלה הו"ע הגלוי והוא שרש וטובה ההתהוות, ולאח"כ (בכדי שיהי' אפשר להיות ההתהוות בפועל) הוי' הצמצום, אלקים.

והוא ששמות אלה ישנם גם לפני הצמצום, א-ל (חסד) מורה על התחלה גילוי הארץ (מה שהי' ממלא מקום החללה⁵⁷). ולכן שם א-ל קודם לשם אלקים, כי תחלה הו"ע הגלוי והוא שרש וטובה ההתהוות, ולאח"כ (בכדי שיהי' אפשר להיות ההתהוות בפועל) הוי' הצמצום, אלקים.

והוא ששמות אלה ישנם גם לפני הצמצום, א-ל (חסד) מורה על התחלה גילוי הארץ (מה שהי' ממלא מקום החללה⁵⁷). ולכן שם א-ל קודם לשם אלקים, כי תחלה הו"ע הגלוי והוא שרש וטובה ההתהוות, ולאח"כ (בכדי שיהי' אפשר להיות ההתהוות בפועל) הוי' הצמצום, אלקים.

- 55) דיל אור ע' קצ (נדפ"ז באהדת קה"ת ע' תשכ"א). וראה גם שם ע' תש"ע — פסיקליא מגוף כתיב של הוצ"ה. וראה ג"כ ד"ה זה תרלי"ד והרד"צ שם סה"מ עטרי"ע ע' קצ ואילן. החדש"ג ע' 63 ואילן.
56) תהלים ג. א.
57) ע"פ שער א (ורדש עגלים ויושי) ענה"ב. אצרות חיים ומבוא שערים בתחלתם.
58) פרש"י ר"פ באשית.
59) ח"ב ע' א"ג.
60) בלתיא ואר"ת בתחלתם.
61) ראה המשך תפיס' ע' ד.
62) המשך תפיס' סעי' ג. שם ע' תמה. ובכ"מ. — נסמנו בסה"מ מלוטש ח"ב ע' רמ"ה ע"פ 32.
63) ישע"י ל' ב. וראה תנ"א פלי"ז (מ"א).
64) מוכ"ז, ית. וראה לקיטת שה"ש י"א. ד.
65) ראה בארובה ד"ה זה הוי"ם דערי"ה החדש"מב סעי' ד (סד"מ מלוטש ח"ג ע' א).
66) ד"ה כל התנהגות תפיסת תנ"ל פיי"א (סד"מ קונטרסים שם כו, ב).

הענין דחמו וכלה הוא חמו וכלה שלמעלה, איך שייך לומר על זה אשר ברא, לשון בריאה. והיי' אפילו כלה (שלמעלה), ספירת המלכות היא בכלל הספירות נאצליות [עשר ולא תשע"ו, כי המלכות משלימה הספירות, אנכי⁵² שלומי אמני ישראל⁵³]. ויעאכ"כ בחמו שלמעלה שהוא י"א איך שייך לומר בו הלשון בריאה. — וצ"ה

ומבאר⁴⁴ בהקדם משיש⁴⁵ לפני לא נוצר א-ל, שאינו מוכיח איך שייך לשון יצירה על שם א-ל שהוא משמותיו של הקב"ה, מ"ז השמות שאינם נמחקים⁴⁶. והדיוק בפסוק זה, הוא עוד יותר מהדיוק בכרכת אשר ברא, כיון שיצירה (נצירה) היא למטה מבריאה (ברא"ה).

והענין הוא, שמבאר בהמאמר⁴⁴ דשם א-ל שייך לעולמות. דשם א-ל הוא חסד⁴⁸, והענין החסד כתיב⁴⁹ כי אמרתי עולם חסד יבנה, שהכוונה כזה היא שבנין העולם הוא ע"י ספירת החסד לשבטן ספירת החסד הוא בשבט התהוות העולמות⁵⁰. ולכן שייך בשם א-ל לשון יצירה מפור לעולמות, וע"י⁵¹ הוא גם בנוגע לכה"מ (ששייך בו לשון בריאה), כי חמו הוא מלשון חוה צדגא⁵² [דהגם שהחילוק בין ו"א (חמו) למלכות (כלה) הוא שהמלכות גם כן היא נאצלות היא השרש ומקור דבי"ע משא"כ ד"א הוא סוף עולמות ת"א"ם (כמבואר בת"א"צ⁵³ ב"כ"ק אדמ"ר נ"ע"ה) מ"ל חמו הוא מלשון חות דרגא, ירידה, ולכן שייך בו לשון בריאה.

והנה ידוע שהישיבה לבריאת העולם וכל סדר ההשתלשלות הוא החסד שבאוא"ם, כמבואר בארובה בדי"ה אמה אחד לאדמ"ר והאמצעי⁵⁴ ובכמה דרושים שלי. וענין החסד שבאוא"ם הוא כללות ענין הגלוי, וכמו

- 41) ספר יצירה פ"א מ"ד. וראה חז"ק קפ"ג. פרדס עשר עשר ולא תש"ט פ"ח.
42) ל' דהתורה — שמואל"ב ב' י"ט.
43) ראה באורי הוה"ר לרז"צ תשא סעי' רפ. המשך תעריב ח"ב פשי"ג. סה"מ תפי"ז ע' כה. ובכ"מ. וראה ע"ת שער ל' (שער הפירופים) דרוש ג. שער כו (שער עיבור ישיקה מוחזן פשי"א). ועוד.
44) בדי"ה תנ"ל תפי"פ. סה"מ קונטרסים שם כ"ב, א. וכ"מ גם בדי"ה זה תרלי"ד והרד"צ שבוע"ז 40.
45) ישע"י מ"ג.
46) בדי"ה תנ"ל תפי"ט שם. וראה בספרי"ם. בדי"ה זה תרלי"ד והרד"צ שם: והקשה בחו"ה. — וראה חז"ק פ"א. ביאה"ה ל"ח שם פ"ד. אה"ו"ז משפטים ע' אקצ"ה ואילן. ובאה"ה שם: ונלאו בו כל המפרישים. — ועי' רד"ק עה"פ וע"ה.
47) שבעות לוח, סעי' א. רמב"ם הל' יסוה"ח פ"ז ה"ב.
48) חז"ק ל' ב. שם סה"א. ובכ"מ.
49) תהלים פ"ג. וראה ד"ה אשר ברא תפי"ט שם.
50) ראה גם לקיטת שה"ש י"א. ד. שם כה"ב. ובכ"מ.
51) כ"ה בדי"ה תנ"ל תפי"ט תרלי"ד שם. לקיטת שה"ש בחילות. ובכ"מ. וראה במתא מ"ג. חז"ק דראה נ"ב אמתא ובדי"ה תנ"ל תפי"ט שם: נחמו דרגא.
52) ס"ס תהומה.
53) נדפס בקונטרס בפ"ע — קודמת, ברילקין תשי"ה.

י"ט כסליו [וכידוע מאמר אדמו"ר (מהר"ש"ב) נ"ע] שענין יפוצו מעינוחתיך חוצה הוחלל בעיקר לאחר פטרוכורגן, שיעיין אתי מר דא מלכא משוואתי, שאו ידיו הנישוואין של דוקב"ה ונסמח ישראל⁸⁰ וגם הנישוואין דהקב"ה ודכל אחד מלישרא"ל בתכלית השלימות, כמבואר בארוכה בכ"מ⁸¹ ע"פ⁸² כימי צאחך מארץ מצרים אראנן נפלאות שהענינים דלעיל יהיו נפלאות — נ"ו פלאות — אפילו בערב הגמים והנפלאות דיציאת מצרים, שאו יהי ענין הנישוואין בשלימות, בקירוב ממש, במהרה בלינו.

78) ספר היחודות הורה שלום סיע 112 ואילך.
79) ראה אגודת דובנשיים, דפסה גם כתר שם טוב בחולתו.
80) ראה שמור' ספ"ר, וראה לקיחת שדה' מה' א ואילך.
81) אודות נ"ו עדיף סק"ז (ע תפוז) מוח"א בהשגחת ס"י בה (רס"א ב), וראה שם ספ"ח, מפע"ח שער בא (שער תג המצות) פ"י (בד"ה מה"י ד"ל), הובא באודות שם ספ"ח, וראה ד"ה כימי צאחך מארץ מצרים דאח"כ ה'תשל"ט (סד"ג מלקט ח"ג ע קיט ואילך), ד"ה זה די"א ניסן ה'תשמ"ב (סד"ג מלקט ח"ג ע לו ואילך).
82) מכה ג, טו.

שאינו אלא חפץ ורצון שיהי חסד) הוא למעלה מציון, ולכן שייך בו רק הלישון בריאה, משא"כ חסד (שם א"ל חסד) גם כמו שהוא לפני הצמצום⁹ כיון שהוא ציון (של חסד), שייך בוה לשון יצירה.

9) וזוהו אשר ברא ששון ושמוחה חתן וכלה כו', שקאי (גם) על בריאת חתן וכלה וכלה (דשמו אשר יקראו לו בלה"ק מורה על חוכנו של הדבר לעד שהוא המורה ומחי' ומקיים את הדבר כחומר הבעי"ש הידועה⁹⁰), הוא, כי חתן הוא מלשון חות דרגא כמשנת"ל (סעיף ג), וכלה היא מלשון כליזון ומלשון כלה נפש⁹¹ [שהם שתי בח"י בכלה, כמבואר בלקו"ת⁹²]. והכוונה בבריאת חתן וכלה שלמעלה, היא, בכדי שיומשכו מהם חתן וכלה שנוצן ספירת חסד, הוא בכדי שיהי' ההזוה העולם ולכן אמרת עולם חסד יבנה שנוצן ספירת חסד, הוא בכדי שיהי' ההזוה העולם ולכן ע"י עבודת ישראל למטה, וכפרט בה' שמשמחים את החתן וכלה (כפשוטם למטה), ע"י פועלים הו' לעילא והו' לחתא, ועד שנעשה שמו חשמה רעים האהובים כשחור יציר כגו עזו מקדם⁹³ (קודם החסא), שאו הי' העולם על מילואיו, אלה תולדות השמים והארץ בהכראמ"י, תולדות מילא⁹⁴ ותורה מוז, דכיון שהכוונה בהירידה (ועולם) שנעשה ע"י חטא עז"ד היא לצורך עלי, הרי מוכן שהעלי' היא למקום גבוה יותר מכמו שהי' קודם הירידה, ולכן, ע"י העבודה (שלאחרי החטא) יהי' עילוי נעלה יותר גם מכמו שהי' בתחלת הבריאה, אלה תולדות פראי, תולדות מלאי, דתולדות מלא שבפסוק זה הוא למעלה יותר מתולדות מלא שבתחלת הבריאה, וגילוי עילוי זה יהי' בביאת משיח צדקנו כמו שפסוקים שם (בתולדות פראי⁹⁵) וישי ויליד את דוד, דוד מלכא משיחא.

ולילוי זה יהי' בקרוב ממש ובעולא דיין, בחסד וברחמים וכסוד הנראה והנגלה, ע"י מעשינו ועבודתנו במשך שותא⁹⁶ אלפי שני דהיה עלמא⁹⁷ [שהו כולל ענין הזמן (שחתא אלפי שני) וענין המקום (עלמא) יחד], וכפרט ע"י העבודה דיפוצו מעינתיה, המעיינות דחורת הבעי"ש, וכפרט כמו שנתגלו ע"י אדמו"ר הזקן לאחר

67) שער היחוד והאמונה פ"א.
68) ל' בחנוט — תהלים פ"א, ג.
69) שד"ש בחתולות.
70) נוסח בדב"ה י' דברכות נשואין.
71) ראה ב"ר פ"י"ד, ג, פ"י"ג, ג, וראה ד"ה וכל בניך תופיט רפ"ד (סד"ג קונטרסים שם תי, ב).
72) בארש"ת ב, ד.
73) ב"ר פ"ב, ג, שמור' פ"ל, ג.
74) רות ג, י"ח.
75) רות שם, כב.
76) ראה ר"ה לא, א.
77) ראה תניא רפ"ל, ג.

Handwritten notes in Hebrew and Yiddish at the bottom of the page, including words like "עילוי", "משיח", and "חזון".